

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/65/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207631
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6416207631.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudii Koskovej v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného advokátskou kanceláriou KC LEGAL, s. r. o., so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, IČO: 50 057 456, proti žalovanému C. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. A. nad Q., XXX XX A. W. Q., v konaní o zaplatenie 366,34 € s príslušenstvom a o sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 20Csp/22/2016-50 zo dňa 18. 09. 2017, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 20Csp/22/2016-62 zo dňa 7. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu proti uzneseniu okresného súdu vo výroku I. o d m i e t a.
- II. Uznesenie okresného súdu vo výroku II. p o t v r d z u j e .
- III. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 20Csp/22/2016-50 zo dňa 18. 09. 2017 (výrok I.) a konanie o výške trov konania zastavil (výrok II.). V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že rozsudkom okresného súdu č. k. 20Csp/22/2016-44 zo dňa 28. 02. 2017 okresný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 366,34 € s príslušenstvom a zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť dňa 05. 05. 2017 a vykonateľnosť dňa 10. 05. 2017. Uznesením okresného súdu č. k. 20Csp/22/2016-50 zo dňa 18. 09. 2017 bola uložená žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 21,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,32 €. Na základe sťažnosti žalovaného proti uvedenému uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, okresný súd rozhodujúci sudcom, sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil podľa § 250 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) a z dôvodu vyhláseného konkurzu na žalovaného konanie ohľadne výšky trov konania zastavil s odkazom na ust. § 166a ods. 1 písm. a/ a § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti uviedol, že v danej veci rozhodnutím, ktorým sa konanie skončilo a ktorým bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, bol rozsudok okresného súdu č. k. 20Csp/22/2016-44 zo dňa 28. 02. 2017, ktorým súd rozhodol vo veci samej a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05. 05. 2017 a vykonateľnosť dňa 10. 05. 2017. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 3Odk/301/2017 zo dňa 24. 10. 2017 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - žalovaného. Vzhľadom na to, že pohľadávka žalobcu z titulu náhrady trov konania vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na žalovaného, ide o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, preto o výške trov konania súd už nemal rozhodovať, a teda sťažnosť žalovaného bola dôvodná.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalobca. Nesúhlasil s právnym názorom, že pohľadávka žalobcu z titulu náhrady trov konania vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na žalovaného a ide o pohľadávku, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/109/2018 zo dňa 28. 03. 2019, z ktorého vyplýva, že v prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania medzistupeň vývoja pohľadávky vo forme existencie splatnej, resp. vymáhateľnej pohľadávky neexistuje. Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania v tom prípade, ak už došlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu, avšak bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania. Zároveň uviedol, že uvedený právny názor bol aplikovaný napr. aj v uznesení Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1707/2018 zo dňa 06. 11. 2019. Žalobca s prihladením na uvedený právny názor Najvyššieho súdu SR mal za to, že pohľadávka na náhradu trov konania sp. zn. 20Csp/22/2016 nevznikla, a teda neexistuje, a preto nemôže ísť o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného. Pohľadávka na náhradu trov konania tohto konania nespadá do kategórie pohľadávok, ktoré mohli byť uspokojené iba v konkurze. Nakoľko sa na pohľadávku z titulu trov tohto konania nevzťahujú účinky vyhláseného konkurzu, nemohla byť predmetom oddženia, a preto sa nemohla stať nevymáhateľnou podľa § 166e ods. 2 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Ak by žalobca aj akceptoval názor súdu, že pohľadávka na náhradu trov konania je pohľadávka, ktorá mohla byť uspokojená iba v konkurze, má za to, že aj v takomto prípade má byť rozhodnuté o výške trov konania a sťažnosť žalovaného mala byť zamietnutá ako nedôvodná. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka počas dovolacieho konania priznáva žalobcovi plnú náhradu trov konania. Zároveň poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/158/2018, 5Obdo/41/2019, 8Cdo/53/2019 a 6Cdo/13/2019. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol zrušiť odvolaním napadnuté uznesenie a potvrdiť správnosť sťažnosťou napadnutého uznesenia sp. zn. 20Csp/22/2016-50 o výške trov konania zo dňa 18. 09. 2017.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP), odvolanie žalobcu proti uzneseniu okresného súdu vo výroku I. odmietol podľa § 386 písm. c) CSP a odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku II. potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

6. Odvolanie proti uzneseniu okresného súdu vo výroku I., ktorým okresný súd ako súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 20Csp/22/2016-50 zo dňa 18. 09. 2017 nie je prípustné, nakoľko odvolanie sa pripúšťa len v tých prípadoch, ktoré sú v zákone taxatívne vypočítané, v prípade uznesenia v § 357 CSP. Proti uzneseniu vydanému súdom (sudcom), ktorým bolo zrušené uznesenie vydané súdnym úradníkom tak odvolanie nie je prípustné, nakoľko sa nejde o prípad vymedzený v § 357 CSP. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu v tomto rozsahu musel odmietnuť.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd vo vzťahu k výroku II. napadnutého uznesenia sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov tohto rozhodnutia, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti.

10. Nie je sporné, že rozsudok okresného súdu sp. zn. 20Csp/22/2016-44 zo dňa 28. 02. 2017 Okresný súd Žiar nad Hronom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 366,34 € s príslušenstvom a zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05. 05. 2017 a vykonateľnosť dňa 10. 05. 2017.

11. Uznesením č. k. 3Odk/301/2017 zo dňa 24. 10. 2017 bol vyhlásený Okresným súdom Banská Bystrica konkurz na majetok dlžníka - žalovaného.

12. Okresný súd v odvolaní napadnutom uznesení správne poukázal na ust. § 166a ods. 1 písm. a/ zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze, alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky a/ pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len „rozhodujúci deň“).

13. Pohľadávka žalobcovi priznaná rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 20Csp/22/2016-44 zo dňa 28. 02. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 05. 05. 2017, je tak pohľadávkou, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Do tejto pohľadávky žalobcu voči žalovanému patrí aj nárok žalobcu na náhradu trov konania, keďže o nároku na náhradu trov konania bolo uvedeným rozsudkom okresného súdu právoplatne rozhodnuté.

14. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca v odvolaní buď nepochopil, alebo zámerne nesprávne interpretoval závery rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, vzťahujúce sa k rozhodovaniu o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k vyhláseniu konkurzu.

15. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/109/2018 zo dňa 29. 03. 2019 jednoznačne vyplýva, že len pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak v spore už došlo k právoplatnému meritórному rozhodnutiu (k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej), avšak bez právoplatného rozhodnutia o náhrade trov konania. Rozsudkom okresného súdu sp. zn. 20Csp/22/2016-44 zo dňa 28. 02. 2017 bolo právoplatne rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania, preto uznesenie Najvyššieho súdu, na ktoré žalobca odkazoval v odvolaní, nie je možné aplikovať, pretože rieši úplne inú právnu situáciu. Rovnako tak odkaz žalobcu na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/1707/2018 zo dňa 06. 11. 2019, v ktorom mal byť aplikovaný názor Najvyššieho súdu SR z uznesenia sp. zn. 5Cdo/109/2018, nie je relevantný.

16. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/253/2012 zo 17. 12. 2013, z ktorého vyplýva, že pod vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka treba vo všeobecnosti rozumieť takú pohľadávkou, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu, tak v prípade pohľadávok vzniknutých z titulu náhrady trov konania už z podstaty tohto inštitútu neprichádza do úvahy iná interpretácia pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ ako tá, že náhrada trov konania sa stáva „vymáhateľnou pohľadávkou“ v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka momentom, keď došlo k právoplatnému rozhodnutiu o náhrade trov konania. Týmto momentom vznikla na strane veriteľa (spravidla na strane sporu, ktorá bola v spore úspešná) pohľadávka a na strane dlžníka (spravidla na strane sporu, ktorá v spore bola neúspešná) dlh.

17. Aj z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR jednoznačne vyplýva, že vymáhateľnou pohľadávkou je aj pohľadávka na náhradu trov konania, pokiaľ o nároku na náhradu trov konania už bolo právoplatne rozhodnuté. Uvedený názor bol prezentovaný aj v uznesení Najvyššieho súdu SR z 28. 03. 2019 sp. zn. 5Cdo/109/2018.

18. Z uvedeného vyplýva záver, že pokiaľ okresným súdom bolo právoplatne rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, tento nárok na náhradu trov konania je potrebné chápať ako pohľadávkou, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze, alebo splátkovom kalendárom v zmysle § 166a ods. 1 písm. a/ zák. č. 7/2005 Z. z. Nič na tom nemení tá skutočnosť, že rozhodovanie o náhrade trov konania v zmysle ust. § 262 CSP má dve samostatné fázy, kde prvou fázou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania a druhou fázou je rozhodovanie

súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhoduje o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Rozhodovanie súdneho úradníka o výške náhrady trov konania je rozhodovaním, ktoré má za úlohu už len vyčíslieť preukázané trovy. Vyšší súdny úradník už nerozhoduje o nároku na náhradu trov konania.

19. Pokiaľ o nároku na náhradu trov konania bolo právoplatne rozhodnuté pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, nemôže prebiehať druhá fáza rozhodovania o trovách konania, ale takéto konanie je potrebné zastaviť podľa § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z.

20. Okresný súd správne rozhodol, keď na základe sťažnosti žalovaného proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom, ktorý rozhodoval o výške trov konania, takéto uznesenie zrušil podľa § 250 CSP a toto konanie týkajúce sa len rozhodovania o výške trov zastavil s poukazom na § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. Z uvedených dôvodov preto rozhodnutie okresného súdu vo výroku II. bolo odvolacím súdom potvrdené ako vecne správne.

21. Pokiaľ žalobca poukazyval na uznesenia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 1Cdo/158/2018 zo dňa 27. 02. 2019, sp. zn. 5Obdo/41/2019 zo dňa 25. 09. 2019, sp. zn. 8Cdo/53/2019 zo dňa 08. 08. 2019, sp. zn. 6Cdo/13/2019 zo dňa 17. 04. 2019), kde dovolací súd v prípade vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka počas dovolacieho konania priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, odvolací súd uvádza, že ani tieto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nemenia vyššie uvádzanú argumentáciu. Najvyšší súd SR uvedenými rozhodnutiami zastavil dovolacie konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, pričom následne rozhodol o náhrade trov dovolacieho konania. Rozhodnutie o náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd vykonal až po vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka, preto v tomto prípade nárok na náhradu trov dovolacieho konania nemožno považovať za pohľadávku, ktorá by vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol konkurz vyhlásený. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu ani v tejto časti nepovažuje za dôvodné.

22. Nakoľko toto rozhodnutie odvolacieho súdu je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v zmysle § 262 ods. 1 CSP je odvolací súd povinný rozhodnúť o nároku na náhradu trov odvolacieho konania aj bez návrhu.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci). V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, avšak žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd žalovanému náhradu odvolacieho konania nepriznal.

25. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).